

Sygn. akt VI Gz 96/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Walus – Rząsa

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie upadłościowej T. R. - Zakład (...) w C.

w przedmiocie wniosku upadłego o zmianę postanawiania o ogłoszenie upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika na postępowanie z możliwością zawarcia układu

na skutek zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt V 1 GUp 4/13

postanawia: odrzucić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu Wydział V Gospodarczy Sekcja upadłościowa ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika T. R. zam. w P., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą T. R. - Zakład (...) w C..

Wnioskiem z dnia 10 grudnia 2013r. upadły wniósł o zmianę formy upadłości z upadłości likwidacyjnej na upadłość układową, wskazując, że obecnie ma osoby, które deklarują przystąpienie do spółki albo wyłożą środki finansowe potrzebne do wznowienia i kontynuacji produkcji oraz spłatę (w początkowej fazie) drobnych wierzycieli i są to środki w kwocie 10 milionów złotych. Podał, że kontynuacja produkcji wiąże się również z realizacją projektu Innowacyjnej (...) działania 4.4. na lata 2007 do 2013, na który to projekt otrzymał dotację (...). Upadły podał także, że posiada opracowaną przez specjalistę ds. handlu strategię w zakresie sprzedaży wyrobów produkowanych w (...) C., a specjalista ten deklaruje podjęcie pracy w jego zakładzie. Dołoży także usilnych starań by wznowić umowę handlową, które nie zostały we wcześniejszym okresie zawarte ze względu na postój zakładu, a które gwarantowały zbyt wyrobów.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy wniosek upadłego oddalił stwierdzając w uzasadnieniu, że wprawdzie postępowanie upadłościowe może być prowadzone na dwa sposoby, tj. z możliwością zawarcia układu albo likwidacji majątku a sposób postępowania może być zmieniany w jego trakcie stosowanie do okoliczności – to jednak istotą układu są ustępstwa ze strony upadłego i wierzycieli, tj. rezygnacji z części wierzytelności. Tymczasem w niniejszym postępowaniu upadłościowym w opcji likwidacyjnej, z dokumentacji zalegającej w aktach upadłościowych wynika, że majątek upadłego wystarczy na zaspokojenie wierzycieli, co oznacza, że będą oni w stopniu korzystniejszym zaspokojeni niż miałyby to miejsce w układzie.

Sąd Rejonowy podkreślił również, że upadły nie uprawdopodobnił okoliczności uzasadniających zmianę opcji upadłościowej z likwidacyjnej na układową. Upadły nie wskazał i nie urealnił możliwości pozyskania dofinansowania z zewnątrz, a mianowicie nie wskazał nawet, jakie podmioty miały się tego zadania podjąć. Samo twierdzenie, co do deklaracji ewentualnych inwestorów nie jest wystraszające. Nie uprawdopodobnił nawet również, że istnieją jakiegokolwiek szanse na pozyskanie dofinansowania z zewnątrz, a jeśli tak, to kiedy i jakiej konkretnie wysokości i z jakich to nastąpi źródeł, wreszcie jak to przełoży się na realizację ewentualnych propozycji układowych. Mając na względzie te okoliczności Sąd Rejonowy uznał, że brak jest podstaw do zmiany rodzaju prowadzonego postępowania w sprawie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył upadły T. R. zarzucając Sądowi Rejonowemu:

1. naruszenie przepisu art. 16 ust 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, poprzez nieuprawnioną ocenę, że jako upadły nie wykazał, iż zaistniały podstawy do zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości likwidacyjnej na postępowanie z możliwością układu,
2. naruszenie przepisu art. 14 ust 1 Puin – przez co najmniej przedwczesną ocenę, że w realiach niniejszej sprawy wierzycieli zostaną zaspokojeni w wyższym stopniu, niż w wyniku wnioskowanego postępowania z możliwością zawarcia układu,
3. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia złożonego wniosku, jak też oddalenie wniosku bez wysłuchania upadłego,
4. sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego w sprawie materiału, poprzez uznanie, że wszyscy wierzyciele zostaną w wyniku upadłości likwidacyjnej zaspokojeni w 100 %.

Podkreślił, że z prostego wyliczenia stosunku wartości majątku upadłego do jego zobowiązań wynika, że nie wszyscy wierzyciele będą zaspokojeni w 100 %, pomimo stanowiska syndyka w tej kwestii. Stanowisko Sądu Rejonowego odnośnie więc korzystniejszej dla wierzycieli opcji likwidacyjnej jest przedwczesne także ze względu na to, że u jego podstaw legło przekonanie, że w wyniku licytacji Zakładu (...) w C. zostanie sprzedany w pierwszym przetargu zaś uzyskana kwota będzie co najmniej równa kwocie na jaką został oszacowany majątek.

W ocenie Sądu Okręgowego zażalenie upadłego na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego nie przysługuje.

Zgodnie z art. 222 Puin na postanowienie sądu upadłościowego i sędziego komisarza zażalenie przysługuje jedynie w przypadkach wskazanych w ustawie. Art. 268 Puin w obecnym brzmieniu stanowi, że zażalenie przysługuje jedynie na postanowienie o zmianie sposobu prowadzenia postępowania, nie przysługuje natomiast na odmowę tej zmiany. Dodać trzeba, że w brzmieniu uprzednim powołany wyżej przepis nie przewidywał zażaleń zarówno na postanowienie uwzględniające jak i oddalające wniosek w tym przedmiocie.

Nawet jednak gdyby było inaczej to zażalenia upadłego także pod względem merytorycznym nie można by było uznać za uzasadnione.

Tak jak podano wyżej, w lipcu 2013r., na skutek wniosku wierzyciela (...) SA w W. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu ogłosił upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika T. R.. Uwzględnienie więc wniosku w tym przedmiocie musiało nastąpić w wyniku ustalenia, że dłużnik był niewypłacalny, a majątek który posiada jest wystraszający dla przeprowadzenia postępowania upadłościowego. Trzeba przypomnieć, że zgodnie z art. 15 Puin sąd ogłasza upadłość obejmującą likwidację majątku dłużnika w razie gdy brak jest podstaw do ogłoszenia upadłości z możliwością zawarcia układu – co miało miejsce w niniejszym przypadku, a więc sytuacja dłużnika w lipcu 2013r. nie wskazywała na możliwość postępowania w opcji układowej.

Jak wynika natomiast z art. 16 tego Prawa sąd może zmienić postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku na postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu – jeżeli podstawy przeprowadzenia takiego postępowania (układowego) ujawniły się dopiero w toku postępowania. Podstawą do powyższego jest uprawdopodobnienie, że wierzyciele w układzie będą mogli zostać zaspokojeni w stopniu wyższym niż przy likwidacji. Stan taki może pojawić się w postępowaniu w kilku wypadkach, min. gdy wcześniej wobec braku odpowiedniego wniosku w ogóle nie badano możliwości prowadzenia postępowania z możliwością zawarcia układu, a w toku postępowania dłużnik, rada wierzycieli lub syndyk skorzystali z możliwości złożenia propozycji układowych (art. 268 Puin) i uprawdopodobniono wyższość układu. Stwierdzenie, że w toku postępowania likwidacyjnego, układ jest korzystniejszy dla wierzycieli niż likwidacja – możliwe jest jednak tylko gdy sąd dysponuje propozycjami układowymi, których wykonalność może z pewnym prawdopodobieństwem ocenić.

W niniejszym przypadku w pełni trafnie przyjął Sąd I instancji, że składając wniosek upadły nie uprawdopodobnił żadnych z powyższych przesłanek. Dotyczy to zarówno kwestii finansowych na które się powołuje, a które miałyby w jego ocenie wpływ na dalszą możliwość funkcjonowania przedsiębiorstwa, ale także nie przedstawił żadnej koncepcji propozycji ewentualnego układu. Nie można więc przyjąć w tej sytuacji, by ujawniły się w toku postępowania w chwili obecnej podstawy do zmiany postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości. Nie wyklucza to możliwości ich zaistnienia jak też wykazania przez upadłego na dalszym etapie postępowania.

Te okoliczności natomiast na które powołał się upadły składając wniosek po upływie pięciu miesięcy od wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości, nie dają podstawy do uwzględnienia jego wniosku, stosownie do wymogów art. 16 Prawa upadłościowego i naprawczego.

Na marginesie zaznaczyć też trzeba, że słusznie Sąd Rejonowy przyjął, że wniosek upadłego nie zawierał braków formalnych, co skutkowałoby koniecznością ich uzupełnienia, nie było też podstaw do przyjmowania, aby Sąd obowiązany był przed rozpoznaniem wniosku wysłuchać upadłego, w sytuacji gdy treść wniosku wskazywała na to, że w momencie jego składania przesłanki z powołanego wyżej przepisu nie zostały spełnione.

Reasumując, wniosek upadłego z dnia 12 grudnia 2013r. jako nawet nieuprawdopodobniony podlegał oddaleniu.

Mając jednak na względzie treść art. 268 Puin oraz 222 Puin postanowiono o odrzuceniu zażalenia stosownie do art. 370 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.